

Kapitola 1

„Tak jo, vážení,“ ztěžka se nadechla zelená lama. „Chápe někdo, co se stalo?“

Lamy polehávaly na svém oblíbeném místě na vrcholu kopce, odkud za bezstarostných dní vyrážely na obhlídky okolí, případně na ochutnávky té nejšťavnatější trávy, jakou kopce v andském podhůří mohou nabídnout. Teď ale neměla žádná na trávu ani pomyšlení. Dokonce ani oranžová lama, která jinak nemluvila o ničem jiném než o jídle.

Tomu místu, kde se scházely, říkaly lamy důstojně debatiště nebo také parlamant. Lamy totiž často vedly opravdu důležité, hluboké, sofistikovány diskuze. Někdy ale rychle zjistily, že na plkání nemají náladu, a pustily se do uschlé trávy, které zde bylo hodně. Z parlamantu se rychle stal senát.

Teď lamy jen smutně klopyly hlavy. Občas se podívaly na místo, kde polehávala červená lama, která byla unesena. Ještě zde po ní byl vyležený důlek.

„Myslíte vážně, že to byli mimozemšťani?“ ptala se nervózně modrá lama.

„Jestli jo, tak je to pro červenou splněný sen,“ ušklíbla se fialová lama. „Víte, jak milovala knížky. Asimova, Clarka a Strugacké. A pak spoustu dalších, co si je ani nepamatuju.“

„Pro mě to byla nestravitelná četba,“ řekla oranžová lama. „Strugacké jsem nemohla ani přežvýkat. Sežrala jsem nejdřív deset stránek a pak...“

„Drž tlamu,“ okřikla ji fialová lama. „To nás tak teď zajímá. Musíme červenou lamu najít a vysvobodit ji.“

„Bude to nebezpečné, ale nic jiného dělat nemůžeme!“ přidala se modrá lama. „Červená by to pro nás taky udělala.“

„Plán je jasný,“ rozvážně řekla zelená lama. „Ten talíř odletěl někam směrem blízky les. Musíme se tam vydat. Víím, že jsme tam ještě nikdy nebyly, asi tam žije dost zvířat. Ale přece se nesmíříme s tím, že nám sebrali kamarádku.“

„Ze zvířat ani tak strach nemám, s těma se dá vždycky domluvit,“ odvětila modrá lama. „Spíš mám strach z lidí. Neříkají se o nich hezké věci.“

„Tak konec řečí, jdeme tam!“ zavelela zelená lama a celá družina začala vstávat.

„Počkejte, ještě se na cestu posílím!“ zvolala oranžová lama a natáhla krk k blízkému stromu. „Tahle akácie už má pěkně šťavnaté listy. Nemáte taky někdo chuť na parlamantní listy?“